

fuldstændig slaaende nu, men hvis man henviser til denne Sags Historie, hvorefter man begyndte for en længere Aarrække siden at give virkelige Dyrtdstillæg til saa godt som alle Embedsmænds Lønninger op til 4,000 à 4,400 Kr. og derefter endte med at give et Tillæg til Forbedring af de lavestlønnede Embedsmænd, navnlig Embeds- og Bestillingsmænd med Lønninger op til 2,500 Kr., kan det vel forsvares, at man holder sig den historiske Udvikling af Kontoen for Øje ved at benytte den gamle Betegnelse derfor. Kontoen har sin særegne Historie, og den har ogsaa sin særegne Beskaffenhed, navnlig fordi den har en rent midlertidig Karakter. Ærede Medlemmer ville jo vide, at dette Lønningstillæg ikke kan gives til Lønninger, som ere regulerede ved ny Lønningslove. Naar det nu ikke var — desværre! — saa, at en Revision af Lønningslove er en Sag, der har en langsom Gang igennem Rigsdagen, vilde denne Bevilling, der ganske vist i Tidens Løb er gaaet *noget* ned, kunne være gaaet *meget* ned, og ikke have haft nogen stor Betydning for Budgettet. Det er jo altsaa et lidt uheldigt Udtryk, men det er vel nok noget af det, man kan bære. Det næste, som det ærede Medlem paatalte, var det, at vi paa Kontoen § 16. I. B. endnu have en gammel Post, som hedder: Statssekretariatet for Naadessager. Ja, det var jo saaledes, at Staten overtog de Understøttelser, som vare blevne udbetalte af det gamle Statssekretariat for Naadessager, og da vi have nogle Understøttelser af dem tilbage, kunne vi jo ikke godt undgaa at nævne denne gamle Institution med det Navn, den har haft. Vi kunne dog ikke nu, et halvt Hundrede Aar efter, at den er afgaaet ved Døden, give den et nyt Navn. Men jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem nærmest anførte dette for at kunne faa Lejlighed til at betegne Understøttelseskontoerne under de forskellige Ministerier som et nyt Statssekretariat for Naadessager, og det tror jeg rigtignok aldeles ikke, der er nogen Grund til. Det ærede Medlem ankede dernæst over, at hvert Ministerium havde sin Understøttelseskonto for sig. Det tror jeg nu oprigtigt talt ikke kan være anderledes; men han saa deri den Fare, at man kunde give den samme Person Understøttelse paa 3 eller 4 forskellige Konti, uden at det kunde paavises. Jeg ved ikke rigtig, hvad han har tænkt paa, jeg ved meget godt; at der er enkelte Personer, der have Indtægter af Statskassen paa forskellige Konti, og saaledes er

det navnlig Tilfældet, at der er Embedsmænd, der tillige oppebære Tilskud af Kontoen for Forfattergage. Men jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil have, at vi nu skulle overføre Lønningen til Kontoen for Forfattergagen eller Forfattergagen til Kontoen for Lønninger. Jeg tror ikke, det kan blive anderledes, end det er nu. Hvad særlig disse Understøttelseskonti angaar, kan det vel være, at Folk, der have haft Funktion under to Ministerier, ogsaa faa Understøttelse under hvert Ministerium for sig. Denne Sag var jo ikke af nogen større Betydning, naar den ikke havde givet det ærede Medlem Lejlighed til at fremsætte en Insinuation mod Ministerierne, nemlig den Insinuation, at vi skulle fordele Understøttelserne paa disse forskellige Konti, for at det ikke skulde træde alt for tydelig frem, som det hed sig (Afbrydelse af Philipsen). . . . Det ærede Medlem siger, det er en Misforstaaelse. Jeg skal saa tillade mig med den ærede Formands Samtykke at oplæse, hvad det ærede Medlem sagde: „Der er et Medlem, som siger, at det just er det fine ved det“ — nemlig denne Fordeling paa de forskellige Konti — „og det tror jeg ogsaa, det er vistnok Meningen, at det ikke skal være alt for tydeligt.“ Det kan jeg ikke forstaa anderledes end som en Insinuation mod Ministerierne. Men naar det ærede Medlem nu ved en Fejltagelse — for det tror jeg for Resten, det er — er kommen til at sige en saadan Insinuation, skulde han se at reparere paa den, og det vil jeg give ham Lejlighed til. Det ærede Medlem sagde, at der er dem, der oppebære Understøttelser fra 3—4 forskellige Konti. Vil det ærede Medlem ikke indrømme mig, at han ikke har kendt et eneste Tilfælde af den Slags? Jeg ved intet Tilfælde, hvor en enkelt Person oppebærer Understøttelse fra 3—4 forskellige Konti. Det er sikkert nok, at der er Tilfælde, hvor der oppebæres Understøttelse af to forskellige Konti. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at saa er Grunden dertil saa tydelig, at der ikke er Plads til nogen Insinuation, thi Grunden er den, at han har tjent under to forskellige Ministerier, og det slaar ikke fejl, at hvis man samtidig har søgt Understøttelse paa to forskellige Konti, saa har man gjort Rigsdagen opmærksom paa, at man samtidig søgte to Steder. Nu kan jo det ærede Medlem komme op med sine Eksempler, men har han ingen, saa vil jeg raade ham til at indrømme det. Saa omtalte det ærede Medlem, at vi havde særlige Fonds